

Acesta nu este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:CAPLO:2022:002.#####
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
DOSAR NR. ####/315/2021

DECIZIA NR. 839

Ședința publică din data de 11 iulie 2022

Președinte – #####

Judecător – #####

Grefier – #####

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor declarate de PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA TÂRGOVIȘTE și de inculpatul #####, împotriva sentinței penale nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 20 iunie 2022 fiind consemnate în încheierea de la aceea dată care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având în vedere dispozițiile art. 391 Cod pr. penală, a stabilit ca deliberarea, redactarea și pronunțarea să aibă loc în data de 11 iulie 2022, prin comunicare.

CURTEA,

Asupra apelurilor penale de față;

Prin sentința penală nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște, s-au dispus următoarele: În baza art. 337 C.p. cu aplic art. 396 al. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, str. Rovina, nr. 25, #####, posesor al CI #####, CNP #####, de cetățenie și naționalitate română, căsătorit, stagiu militar satisfăcut, studii liceale, cu antecedente penale, la pedeapsa închisorii de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice (fapta din data de 01.07.2016).

În baza art. 335 alin. (2) din C. pen., raportat la art. 61 alin. (2) și alin. (4) lit. c), cu aplicarea art. 396 alin. (10) din C. proc. pen, a fost condamnat inculpatul ##### la pedeapsa de 200 zile de amendă penală într-un quantum de câte 50 lei/zi amendă, în total 10000 lei pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat (fapta din data de 01.07.2016).

În temeiul art. 38 alin. 1 C.p. s-a constatat că faptele deduse judecății în prezenta cauză sunt în concurs real.

În baza art. 15 alin. 2 din Lg. 187/2012 rap. la art. 83 alin. 1 C.pen. din 1969 s-a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante de 1 an închisoare, aplicate prin S.p. nr. 254/22.04.2014 pronunțată de Judecătoria Târgoviște, definitivă la data de 12.05.2014 prin neapelare, și a repus în individualitate pedepsele componente de:

-8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. 1 cod penal (fapta din data de 24.04.2013);

-1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice prevăzute de art. 337 cod penal (fapta din data de 24.04.2013).

În baza art. 44 raportat la art. 39 lit. e cod penal contopește pedepsele stabilite prin prezenta cu pedepsele stabilite prin sentința penală nr. ###/22.04.2014 și aplică pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pe care o sporește cu de 6 luni și 20 de zile (sporul obligatoriu de 1/3 din pedepsele de 1 an și de 8 luni închisoare) la care adaugă amenda penală în quantum de 200 zile amendă penală urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 2 ani și 20 de zile închisoare în regim de detenție și 10000 lei amendă penală (200 zile a 50 lei/zi amendă).

S-a atras atenția inculpatului că, în cazul neexecutării cu rea-credință a pedepsei amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile de închisoare, potrivit art. 63 alin. (1) din C. pen.

În baza art. 274 alin. (1) din C. pen., a fost obligat inculpatul la 1100 lei, cheltuieli judiciare avansate de către stat, suma ce include și cheltuielile aferente urmăririi penale.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgoviște nr. ####/P/2016 din data de 27.04.2021, înregistrat în data de 29.04.2021 la Judecătoria Târgoviște sub nr. ####/315/2021/a1, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere i-a fost anulat prevăzută de art. 335 alin. 2 cod penal și refuzul conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei, prev. de art. 337 C.pen cu aplicarea art. 44 alin.1 c. pen. și art. 38 cod penal.

II. Procedura de cameră preliminară:

Prin Încheierea de ședință din camera de consiliu din data de 01.07.2021, în temeiul art. 346 alin. 1 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară a constatat competența, legalitatea rechizitoriului cu nr. ####/P/2016, emis de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște, precum și respectarea dispozițiilor legale referitoare la administrarea probelor și efectuarea actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății față de inculpatul #####.

III. Procedura înaintea instanței de judecată:

La termenul de judecată din data de 16.12.2021 instanța de fond a dat citire actului de sesizare a instanței și i-au fost aduse la cunoștință inculpatului drepturile și obligațiile precum și posibilitatea urmăririi procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii conform art. 374 alin. 2 cod pr. penală. Inculpatul, asistat de apărător ales a arătat, a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor și a solicitat ca judecata cauzei să aibă loc doar pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, solicitarea ce a fost admisă de instanță.

Instanța de fond a dispus din oficiu, atașarea unei fișe de cazier judiciar actualizate a inculpatului (fila 7 d.i.), precum și sentința penală nr. ###/04.2014 pronunțată în dosarul nr. ###/315/2014 (f. 8-10 d.inst.).

A fost admisă proba cu înscrisuri în circumstanțiere pentru inculpat (filele 22-28 d.i.).

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, instanța de fond a reținut aceeași situație de fapt ca cea descrisă în actul de sesizare:

La data de 01.07.2016, în jurul orelor 18:00, după ce anterior a consumat băuturi alcoolice inculpatul ##### a condus pe DJ 712, pe raza localității Șotânga, #####, autovehiculul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP, deși avea permisul de conducere anulat ca urmare a sentinței penale nr. ### din data de 22.04.2014, rămasă definitivă la data de 12.05.2014 pronunțată de Judecătoria Târgoviște.

În aceste împrejurări inculpatul a fost implicat într-un accident de circulație soldat cu rănirea acestuia, iar ulterior, la solicitarea organelor abilitate, a refuzat să se supună prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei deși consumase băuturi alcoolice și fusese implicat în accidentul rutier.

Situația de fapt astfel reținută de instanța de fond a reieșit din probele administrate în faza de urmărire penală:

Prin sentința penală nr. ### din data de 22.04.2014, rămasă definitivă la data de 12.05.2014, pronunțată de Judecătoria Târgoviște, inculpatul ##### a fost condamnat, în baza art. 33 lit. a și art. 34 lit. b din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 5 Noul Cod penal, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 335 alin. 1 C. penal și art. 337 C. penal, la pedeapsa de un an închisoare, fiind stabilit termen de încercare pe o durată de 3 ani, în condițiile art. 82 din Codul penal din 1969.

În baza sentinței penale mai sus menționate, prin dispoziția nr. 778685 din data de 05.06.2014, Serviciul Rutier din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Dâmbovița a dispus anularea permisului de conducere emis pe numele inculpatului #####, măsura fiindu-i comunicată acestuia la data de 12.06.2014.

Potrivit declarației inculpatului în data de 1 iulie 2016, în jurul orelor 15:00, în timp ce se afla la domiciliu, împreună cu trei vecini (##### și #####), inculpatul ##### a consumat circa un litru de bere după care, în jurul orelor 18:00, invocând faptul că a fost contactat telefonic de soacra acestuia care i-a relatat că se simțea rău, inculpatul a condus pe drumurile publice din localitatea Șotânga, pe DJ 712, autoturismul proprietate personală marca Vauxhall, înmatriculat în Marea Britanie cu numărul N109ETP, în care s-au mai aflat în calitate de pasageri și cei trei vecini. Conform susținerilor inculpatului #####, în timp ce conducea autoturismul menționat a fost incomodat de un autoturism ce era împins de mai multe persoane pe sensul său de mers, context în care, pentru a evita impactul, a virat stânga, pierzând controlul direcției de deplasare și intrând în coliziune cu un autovehicul marca BMW ce era parcat pe marginea drumului.

Susținerile inculpatului, sub aspectul consumului de băuturi alcoolice anterior activității de conducere de către acesta a unui autovehicul pe drumurile publice, sunt confirmate de depozițiile martorilor ##### și #####.

Astfel, din depozițiile celor trei a reieșit că în ziua de 1 iulie 2016, în intervalul orar 15:00 – 16:00, au consumat băuturi alcoolice împreună cu inculpatul #####, iar ulterior au fost de acord cu solicitarea acestuia de a-l însoți până la locuința de domiciliu a soacrei sale, „pentru a-l ajuta într-o problemă”.

În acest scop, martorul ##### a ocupat locul din dreapta față, iar martorii ##### și ##### s-au așezat pe bancheta din spate în autoturismul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP, ce a fost condus de inculpat pe drumurile publice din localitatea Șotânga, context în care au fost implicați într-un accident de circulație.

Din procesul – verbal de cercetare la fața locului a rezultat că lucrători din cadrul Biroului Rutier al Poliției municipiului Târgoviște, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în data de 01.07.2016, în jurul orelor 18:30, au fost sesizați de un alt organ de poliție cu privire la împrejurarea că, pe DJ 712, în interiorul localității Șotânga, din #####, a avut loc un accident de circulație soldat cu rănirea conducătorului auto, care se afla sub influența alcoolului.

În baza sesizării, organele de poliție s-au deplasat la fața locului, ocazie cu care au constatat că locul producerii accidentului este situat pe DJ 712, pe strada Principală din #####, județul Dâmbovița, în dreptul imobilului numărul 349, aparținând numitului #####.

La fața locului, într-un șant, a fost identificat autoturismul marca Vauxhall, înmatriculat în Marea Britanie cu numărul N109ETP, ce prezenta multiple avarii („roata dreaptă față ruptă, bara față ruptă, aripa dreaptă față îndoită, aripa stânga față înfundată, portieră stânga față înfundată, aripa stânga spate înfundată, stop stânga spart, haion înfundat”), iar lângă vehicul a fost identificat proprietarul acestuia în persoana inculpatului #####.

Acesta a precizat verbal organelor de poliție că a condus autoturismul menționat, după ce anterior consumase băuturi alcoolice („două beri și jumătate în recipiente de 0,5 litri”), fără aport alimentar și fără a regurgita, cu intenția de a ajunge la locuința soacrei sale, situată pe strada Goleasca, din #####.

Pe partea carosabilă a fost identificat autoturismul marca BMW, cu numărul ## ## ##, orientat cu fața către Vulcana, pe sensul de mers către #####, aparținând martorului #####, ce prezenta, de asemenea, multiple avarii („jantă stânga spate deteriorată și anvelopă spartă, mecanism roata stânga spate rupt, bara spate spartă, prag stânga zgâriat, aripa stânga spate zgâriată”).

Numitul ##### a declarat că soția sa, #####, a parcat autoturismul în dreptul imobilului nr. 349 și în timp ce se afla în casă a auzit un zgomot ce provenea din stradă, moment în care a ieșit din curte și a observat autoturismul marca Vauxhall, de culoare alb, cu numărul N109ETP, care intrase în coliziune cu autoturismul său.

Cu ocazia audierii în calitate de martor, ##### a precizat că, la scurt timp de la momentul coliziunii, a purtat o discuție cu inculpatul ##### care i-a confirmat faptul că a condus autovehiculul marca Vauxhall implicat în evenimentul rutier, fiind despăgubit de acesta în ziua următoare (02.07.2016) cu suma de 300 lire sterline pentru daunele

provocate.

Tot în data de 01.07.2016, la ora 19:24, s-a procedat la testarea cu aparatul etilotest a inculpatului ##### , rezultatul fiind 0,89 mg/l alcool pur în aerul expirat, aspect confirmat și de martorul ##### , care a mai precizat că, în contextul discuției purtate cu inculpatul, a sesizat că acesta din urmă prezenta halenă alcoolică.

În continuare, inculpatul ##### a fost transportat la Spitalul Județean de Urgență Târgoviște, unde i-au fost acordate îngrijiri medicale, fiind diagnosticat cu plagă mentonieră și escoriație antebraț stâng, astfel cum reiese din fișa UPU nr. 39818 din 01.07.2016, ora 20:01.

Având în vedere rezultatul testării cu aparatul etilotest, inculpatului i s-a adus la cunoștință necesitatea recoltării probelor biologice, în vederea stabilirii alcoolemiei, însă a refuzat categoric, aspect consemnat în prezența medicului de gardă, astfel cum rezultă din procesul – verbal întocmit de organele de poliție cu această ocazie, precum și din depozitia martorului ##### .

În acest sens, martorul susmenționat a arătat că „am fost de față, la camera de gardă când numitul ##### a refuzat recoltarea probelor biologice de sânge și am semnat un proces verbal în care se menționa acest lucru”, fără a cunoaște motivul refuzului.

Totodată, anterior refuzului explicit exprimat de inculpat, organele de poliție i-au comunicat acestuia că este obligatoriu să îi fie recoltate mostre biologice în vederea stabilirii alcoolemiei, avertizându-l că, în caz contrar, săvârșește infracțiunea prevăzută de art. 337 Cod penal. (f. 39 d.u.p.)

Cu prilejul audierilor, inculpatul a precizat că are fobie față de ace, motiv pentru care a refuzat să îi fie recoltate mostre biologice. Or, această explicație nu este pertinentă, în condițiile în care nu a prezentat documente medicale care să confirme o astfel de ipoteză, iar cu ocazia cercetării la fața locului, a declarat verbal organelor de poliție că urmează un tratament injectabil („precizez că fac injecții dimineața, la prânz și seara de insulină pentru diabet”).

Potrivit adresei de răspuns nr. 284.002/05.01.2017, emisă de Serviciul Rutier, din cadrul I.P.J. Dâmbovița, inculpatul ##### nu avea dreptul de conduce autovehicule pe drumurile publice la data de 01.07.2016, întrucât i-a fost anulat permisul de conducere. (f. 86 d.u.p.)

Deși inculpatul a negat în faza de urmărire penală că nu ar fi cunoscut că permisul de conducere i-ar fi fost anulat aceste susțineri sunt infirmate de probele administrate în faza de urmărire penală.

Mai mult decât atât, inculpatul a avut cunoștință de procesul penal demarat împotriva sa pentru săvârșirea a două infracțiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice în anul 2013, solicitând să fie judecat în procedura simplificată, prevăzută de art. 374 Cod procedură penală, cerere încuviințată de instanță, astfel că, la audierea din 22.04.2014, a recunoscut săvârșirea faptelor pentru care a fost trimis în judecată și nu a contestat probele de la urmărirea penală, aspect de natură a forma convingerea că acesta a conștientizat consecința derivată din actul de justiție înfăptuit de instanța de judecată, și anume anularea permisului de conducere emis pe numele său.

Anularea permisului de conducere intervine doar în condițiile și situațiile enumerate expres și limitativ de art. 114 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și reprezintă, de principiu, consecința condamnării titularului său printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă, pentru fapte sau infracțiuni care se află în legătură de cauzalitate directă cu nerespectarea regimului circulației pe drumurile publice sau a altor norme legale. Or, tocmai această legătură determinantă, avută în vedere de instanță la momentul pronunțării hotărârii de condamnare, justifică, pe de o parte, aplicarea măsurii ulterioare constând în anularea permisului de conducere, iar pe de altă parte, explică rațiunea pentru care aceasta reprezintă o măsură dispusă, în sensul de aplicată, de către organul de poliție rutieră, și nu de instanța de judecată în cadrul aceluiași proces. Deschiderea unei noi proceduri judiciare, care să confirme necesitatea anulării permisului de conducere, ar fi fost inutilă în condițiile arătate mai sus, având, eventual, doar efectul întârzierii aplicării și executării măsurii. Așadar, măsura anulării permisului de conducere constituie, potrivit art. 97 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, o măsură tehnico-administrativă, dispusă de organul de poliție rutieră.

Această măsură nu implică o activitate jurisdicțională, proprie sistemului judiciar, și nici nu presupune adoptarea unui act decizional din partea organului de poliție, ci reprezintă o operațiune tehnico-administrativă de punere în executare a unei măsuri specifice domeniului său de activitate, în urma pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare rămasă definitivă.

Așadar, măsura anulării permisului de conducere constituie, potrivit art. 97 alin. 1 din O.U.G. nr. 195/2002, o măsură tehnico – administrativă, dispusă de organul de poliție rutieră. Această măsură nu implică o activitate jurisdicțională proprie sistemului judiciar, și nici nu presupune adoptarea unui act decizional din partea organului de poliție, ci reprezintă o operațiune tehnico – administrativă de punere în executare a unei măsuri specifice din domeniul său de activitate în urma pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare rămasă definitivă.

De asemenea, contrar susținerilor inculpatului, în data de 12 iunie 2014, acesta a primit dispoziția nr. 778685/05.06.2014, emisă de Serviciul Rutier al I.P.J. Dâmbovița, privind anularea permisului său de conducere, aspect dovedit prin raportul de expertiză criminalistică nr. 149127 din 28.09.2018 emis de Serviciul Criminalistic al I.P.J. Dâmbovița (f. 66-73 d.u.p.), din conținutul căruia rezultă fără echivoc că semnătură de pe reversul confirmării de primire a corespondenței, aferentă rubricii destinatarului, a fost executată de numitul ##### .

În cauză, față de probele administrate și de poziția de recunoaștere a faptelor adoptată de inculpat în cursul judecății cauzei, instanța de fond constatând dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat.

În drept, fapta inculpatului ##### care la data de 01.07.2016, în jurul orelor 18:00, a condus pe DJ 712, pe raza localității Șotânga, ##### , autovehiculul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP, deși avea permisul de conducere anulat ca urmare a sentinței penale nr. ### din data de 22.04.2014, rămasă definitivă la data de 12.05.2014 pronunțată de Judecătoria Târgoviște, prin care a fost condamnat la un an închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. 1 Noul Cod penal și art. 337 Noul Cod penal, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, de către o persoană al cărei permis de conducere i-a fost anulat, prev. de art. 335 alin. 2 C. penal.

Fapta inculpatului ##### care la data de 01.07.2016 după ce a condus pe DJ 712, pe raza localității

Șotânga, #####, autovehiculul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP sub influența băuturilor alcoolice și a fost implicat într-un accident rutier, a refuzat la solicitarea organelor abilitate să se supună prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de refuzul conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei, prevăzută de art. 337 C. penal.

La alegerea pedepselor și la individualizarea cuantumului acestora, instanța de fond a avut în vedere, potrivit art. 74 din Codul penal, gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului ce vor fi evaluate după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs precum și a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunii care constituie antecedente penale ale autorului, conduita după săvârșirea infracțiunilor și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a avut în vedere cauza legală de reducere a pedepsei închisorii prevăzută de art. 396 alin. 10 C.pr.pen., de care inculpatul beneficiază ca urmare a faptului că a urmat procedura abreviată a recunoașterii învinuirii, motiv pentru care va reduce cu o treime limitele de pedeapsă pentru pedeapsa cu închisoarea respectiv o pătrime pentru pedeapsa cu amenda.

Pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, iar scopul său este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, instanța apreciind că se impune în stabilirea unei pedepse cu închisoarea pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 și a unei pedepse cu amenda pentru infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. 2 cod penal.

Pentru a concluziona în acest sens, instanța de fond a reținut că sancțiunile, obligațiile și interdicțiile stabilite în cazul condamnării urmăresc aceleași scop – reeducarea persoanei condamnate și prevenirea săvârșirii de noi fapte atât de persoana condamnată cât și prin exemplaritate față de ceilalți indivizi tentați să săvârșească asemenea fapte. Astfel că, și în cazul unui concurs de infracțiuni, chiar dacă pedepsele trebuie stabilite individual, prin raportare la circumstanțele reale ale comiterii faptelor și circumstanțele personale ale inculpatului, nu se poate face abstracție de faptul că aceste pedepse vor fi supuse unui proces de contopire iar pedeapsa rezultantă este cea care trebuie să răspundă cel mai bine scopului sancțiunii penale și să ofere inculpatului cele mai mari șanse de reeducare.

Instanța de fond a reținut că în situația condamnatului, săvârșirea infracțiunilor în termenul de suspendare condiționată a executării pedepsei rezultante de 1 an închisoare presupune revocarea beneficiului suspendării condiționate și executarea acestor pedepse, context în care aplicarea unor pedepse cu închisoarea pentru ambele infracțiuni din prezenta cauză și contopirea acestora ar conduce la o pedeapsă rezultantă cu închisoarea care, în opinia instanței, nu corespunde cel mai bine scopului pedepsei penale în raport și de situația personală a inculpatului (cu diverse probleme de sănătate) de vârsta acestuia și de durata îndelungată a procedurilor judiciare ce se derulează din anul 2016.

În situația inculpatului, prima instanță a apreciat că sistemul amenzii penale aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. 2 cod penal oferă inculpatului șanse mai mari de îndreptate printr-o diminuare a pedepsei închisorii rezultante și oferă posibilitatea inculpatului de a-și recâștiga libertatea mai repede cu obligația însă de a achita o amendă penală care să reprezinte o constrângere financiară pe o perioadă corelativă numărului de zile amendă penală. Chiar dacă stabilirea aplicării unei pedepse cu închisoarea în regim de detenție face dificilă achitarea amenzii penale în raport de posibilitățile limitate de a presta activități lucrative remunerate în închisoare, instanța reține că inculpatul a declarat că poate suporta o amendă penală, este pensionar și obține venituri cu titlu regulat din pensie (iar pe perioada detenției îi sunt asigurate cele necesare traiului zilnic, fără costuri pentru inculpat), are economii acumulate și are posibilitatea de a solicita reeșalonarea amenzii penale.

Pentru aceste considerente, instanța de fond s-a orientat la pedeapsa amenzii penale în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. 2 cod penal.

Instanța de fond a avut în vedere inexistența vreunui motiv care să atenueze răspunderea penală și să justifice refuzul de prelevare a probelor biologice, inculpatul acționând astfel cu indiferență față de protecția specială conferită de legislația penală celorlalți participanți la trafic (pietoni și conducători auto), punându-i pe aceștia în pericol prin conducerea sub influența băuturilor alcoolice și prin sustragerea de la stabilirea în concret a valorilor alcoolemiei.

A mai reținut prima instanță faptul că deși a recunoscut comiterea faptei, inculpatul a încercat să acrediteze ideea că refuzul manifestat de acesta în privința recoltării probelor biologice a fost cauzat de o teamă de ace, aspecte care nu se coroborează cu materialul probator administrat. Totodată, inculpatul a recunoscut că a condus autoturismul pe drumul public deși se afla sub influența alcoolului (0,89mg/l alcool pur în aerul expirat), neputând dovedi un motiv pertinent care să îl fi determinat să conducă în aceste circumstanțe.

Deși era sub influența băuturilor alcoolice consumate inculpatul a condus vehiculul cu alte trei persoane în mașină punându-le acesta viața și sănătatea în pericol în condițiile în care a produs și un accident de circulație.

Nu în ultimul rând instanța de fond a reținut că fapta inculpatului este cu atât mai gravă și relevă o atitudine sfidătoare la adresa autorităților în contextul în care refuzul de prelevare a probelor biologice a fost manifestat deși acesta avea permisul de conducere anulat și a provocat și un accident rutier.

De asemenea, prima instanță a reținut că faptele inculpatului au fost săvârșite în termenul de suspendare condiționată a executării pedepsei de 1 an închisoare stabilite în urma unui concurs pentru două fapte similare, respectiv pentru conducere fără permis de conducere și refuz de prelevare probe biologice în vederea stabilirii alcoolemiei (după ce în prealabil acesta fusese testat cu etilotestul care a indicat o valoare a alcoolemiei în aerul expirat de 1,15mg/l alcool pur), aspect care conturează concluzia că inculpatul nu a înțeles să își corijeze comportamentul și nu a meritat clemența acordată inițial de instanța de judecată care a soluționat dosarul nr. ###/315/2014.

În ceea ce privește infracțiunea de a conduce cu permisul anulat instanța de fond a reținut circumstanțele în care a fost săvârșită această infracțiune, după ce în prealabil acesta a suferit o condamnare pentru conducerea fără permis de conducere și a beneficiat de clemența instanței în procesul de individualizare judiciară a executării pedepsei, contextul săvârșirii faptei care relevă că acesta ori nu a cunoscut ori a tratat cu totală indiferență normele rutiere conducând un vehicul sub influența alcoolului cu alte 3 persoane în mașină și provocând un accident rutier.

Instanța de fond a avut în vedere și circumstanțele personale ale inculpatului, în vârstă de 62 de ani, fără ocupație, pensionar,

suferind de diabet zaharat, cu antecedente penale pentru infracțiuni de același gen, care a recunoscut săvârșirea infracțiunii și a fost de acord să presteze o muncă neremunerată în folosul comunității.

În raport de persoana inculpatului și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța de fond a aplicat o pedeapsă orientată spre mediu, de 1 an și 6 (șase) luni închisoare (între limitele de 8 luni-3 ani și 4 luni), pentru săvârșirea infracțiunii de refuzul conducătorului unui vehicul de a se supune prelevării de mostre biologice, prev. de art. 337 C.p. și o pedeapsă de 200 zile de amendă penală (între limite de 120-225 zile amendă penală) într-un quantum de câte 50 lei/zi amendă, în total 10000 lei pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat.

În ceea ce privește quantumul punctului de amendă instanța de fond a reținut că limitele acestuia sunt între 10-500 lei/zi amendă, iar în raport de faptul că inculpatul nu are persoane în întreținere, este pensionar, cu o pensie de 800 lei și a declarat că are economii în quantum de ##### euro, urmează a stabili quantumul unei zile de amendă la 50 de lei/ zi amendă, orientat între minim și mediu.

Având în vedere faptul că infracțiunile ce fac obiectul cauzei au fost săvârșite în termenul de încercare de 3 ani stabilit prin sentința penală nr. ####/22.04.2014, în baza art. 15 alin. 2 din Lg. 187/2012 rap. la art. 83 alin. 1 C.pen. din 1969 s-a dispus revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei rezultante de 1 an închisoare, aplicate prin S.p. nr. 254/22.04.2014 pronunțată de Judecătoria Târgoviște, definitivă la data de 12.05.2014 prin neapelare, și va repune în individualitate pedepsele componente de:

-8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. 1 cod penal (fapta din data de 24.04.2013);

-1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice prevăzute de art. 337 cod penal (fapta din data de 24.04.2013).

S-a constatat că faptele din prezenta cauză sunt săvârșite în stare de pluralitate intermediară cu infracțiunile ce au făcut obiectul sentinței penale nr. ####/22.04.2014 astfel că, în baza art. 44 raportat la art. 39 lit. e cod penal, s-au contopit toate pedepsele și s-a aplicat pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pe care o sporește cu de 6 luni și 20 de zile (sporul obligatoriu de 1/3 din pedepsele de 1 an și de 8 luni închisoare) la care s-a adăugat amenda penală în quantum de 200 zile amendă penală urmând ca inculpatul să execute în total pedeapsa de 2 ani și 20 de zile închisoare în regim de detenție și 10000 lei amendă penală (200 zile a 50 lei/zi amendă).

S-a atras atenția inculpatului că, în cazul neexecutării pedepsei amenzii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de zile de închisoare care se adaugă la pedeapsa închisorii, pedeapsa astfel rezultată fiind considerată o singură pedeapsă, potrivit art. 63 alin. (2) din C. pen. Astfel, în situația neachitării amenzii penale, pedeapsa rezultantă ce ar putea fi executată de inculpat ar fi de 2 ani, 7 luni și 10 zile închisoare.

În baza art. 274 alin. (1) din C. pen., a fost obligat inculpatul la 1100 lei, cheltuieli judiciare avansate de către stat, suma ce include și cheltuielile aferente urmăririi penale.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște și de inculpatul ##### pentru nelegalitate și netemeinicie.

La termenul de judecată din data de 20 iunie 2022, apărătorul ales al apelantului - inculpat ##### a invocat excepția intervenirii prescripției răspunderii penale pentru faptele reținute în sarcina inculpatului, pentru următoarele motive:

Pretinsele fapte săvârșite de către inculpatul #####, așa cum au fost reținute în actul de acuzare sunt săvârșite în data de 01 iulie 2016, încadrarea juridică a infracțiunilor pentru care s-a și pronunțat prima instanță de către Judecătoria Târgoviște fiind infracțiunile prevăzute de art. 335 alin. 2 Cod penal, pentru care intervalul de pedeapsă prevăzut de lege este de la 6 luni la 3 ani, sau amendă și art. 337 Cod penal, intervalul de pedeapsă fiind de la 1 an la 5 ani .

În conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d C.p. care prevede termenele de prescripție generală prevăzute de lege, raportat la infracțiunile de care este acuzat inculpatul, având în vedere și Decizia Curții Constituționale nr. 297/2018 și Decizia Curții Constituționale nr. 358/2022 din coroborarea cărora, respectiv din prima decizie menționată nu mai aveau niciun înțeles dispozițiile art. 155 C.pen. privind prescripția specială, însă s-a creat o practică judiciară cu privire la faptul că ar exista, chiar dacă până în anul 2019 atât Ministerul Public cât și instanțele au pronunțat soluții de constatarea intervenirii prescripției răspunderii penale pentru lipsa de înțeles a dispozițiilor care prevăd prescripția specială.

Prin Decizia nr. ####/2022, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale și legea trebuie aplicată.

Un alt temei de drept pe care înțelege să-l invoce este cel prevăzut de art. 5 Cod penal, în conformitate cu care în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă, există Decizia nr. ##/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde s-a statuat că dispozițiile art. 5 alin. 1 din Codul penal trebuie interpretate, inclusiv în materia prescripției răspunderii penale, în sensul că legea penală mai favorabilă este aplicabilă în cazul infracțiunilor săvârșite anterior datei de 1 februarie 2014 care nu au fost încă judecate definitiv, precum și toate aspectele privind aplicarea legii penale mi favorabile.

Față de toate aceste dispoziții legale, de situația de fapt cu privire la data pretinselor săvârșirii respectivelor infracțiuni, fie calculat termenul conform dispozițiilor art. 269 alin.3 C.pr.pen. acesta s-a împlinit la data de 30 iunie 2021.

S-a solicitat ca instanța de control judiciar să se pronunțe asupra excepției intervenirii prescripției răspunderii penale, iar în situația în care va fi respinsă această excepție, să se acorde termen pentru judecarea cauzei și pentru a susține apărările și a formula motivele de apel.

Curtea, examinând hotărârea apelată pe baza actelor și lucrărilor dosarului, în raport de criticile invocate de apelant, dar și din oficiu sub toate aspectele, constată că apelul declarat de apelantul inculpat este fondat iar apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște este nefondat, pentru considerentele ce vor urma:

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că instanța de fond a reținut în mod corect și complet situația de fapt și a realizat o justă interpretare și apreciere a mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale și în cursul judecății, din care rezultă atât existența faptelor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, cât și săvârșirea infracțiunilor cu vinovăție,

în forma cerută de lege.

Pe baza mijloacelor de probă de probă legal administrate în cursul urmăririi penale și în cursul judecății, Curtea constată că situația de fapt a fost reținută în mod corect de către prima instanță și dincolo de orice îndoială rezonabilă, faptele există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpați, hotărârea de condamnare fiind susținută de probe certe de vinovăție.

Din coroborarea probelor legal administrate, Curtea constată că apelantul inculpat se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată, respectiv infracțiunea de conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, de către o persoană al cărei permis de conducere i-a fost anulat, prev. de art. 335 alin. 2 C. penal constând în aceea că la data de 01.07.2016, în jurul orelor 18:00, a condus pe DJ 712, pe raza localității Șotânga, #####, autovehiculul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP, deși avea permisul de conducere anulat ca urmare a sentinței penale nr. ### din data de 22.04.2014, rămasă definitivă la data de 12.05.2014 pronunțată de Judecătoria Târgoviște, prin care a fost condamnat la un an închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. 1 Noul Cod penal și art. 337 Noul Cod penal și infracțiunea de refuzul conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei, prevăzută de art. 337 C. penal constând în aceea că la data de 01.07.2016 după ce a condus pe DJ 712, pe raza localității Șotânga, #####, autovehiculul marca Vauxhall, cu numărul de înmatriculare N109ETP sub influența băuturilor alcoolice și a fost implicat într-un accident rutier, a refuzat la solicitarea organelor abilitate să se supună prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei.

Având în vedere toate mijloacele de probă, mai sus expuse, Curtea reține, fără putință de tăgadă vinovăția inculpatului, soluția de condamnare dispusă de prima instanță fiind legală și temeinică.

Examinând individualizarea pedepsei stabilite în sarcina inculpatului Curtea constată că prima instanță a avut în vedere, potrivit art. 74 din Codul penal, gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea inculpatului ce vor fi evaluate după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs precum și a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunii care constituie antecedente penale ale autorului, conduita după săvârșirea infracțiunilor și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Cu privire la excepția prescripției răspunderii penale invocată de apelanții inculpați :

Prin Decizia nr. ### din 26 aprilie 2018, publicată în M. Of. nr. 518 din 25.06.2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat „că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Codul penal, este neconstituțional”.

Prin Decizia nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 mai 2022 a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Prin Decizia nr. ###/2022 a fost necesar ca instanța de contencios constituțional să clarifice împrejurarea că decizia anterioară a fost una simplă/extremă deoarece, în caz contrar, respectiv dacă aceasta ar fi fost una de interpretare în sensul luat în considerare de majoritatea instanțelor de judecată, această din urmă excepție de neconstituționalitate ar fi trebuit respinsă.

Argumentele pentru care art. 155 alin. 1 C.pen., în forma rămasă în vigoare în urma Deciziei nr. ###/2018, este neconstituțional sunt expuse pe larg în considerentele Deciziei nr. ###/2022 care a statuat că forma „Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea” este nu numai neclar și imprevizibil din punct de vedere juridic, ci este neclar și imprevizibil din punct de vedere semantic.

În motivarea Deciziei nr. ###/2022, Curtea constituțională a constatat că, ”în paragraful 34 al Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 a evidențiat faptul că soluția legislativă din Codul penal din 1969 îndeplinea exigențele de claritate și previzibilitate, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat. Curtea observă însă că indicarea soluției legislative din actul normativ anterior a avut rol orientativ și, în niciun caz nu i se poate atribui o natură absolută, în sensul obligării adoptării de către legiuitor a unei norme identice cu cea conținută de Codul penal din 1969. (...)

A mai motivat Curtea că, în paragraful 34 al Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018, s-a evidențiat reperele comportamentului constituțional pe care legiuitorul, iar nu organele judiciare, avea obligația să și-l însușească, acesta, în temeiul art. 147 din Constituție, fiind obligat să intervină legislativ și să stabilească clar și previzibil cazurile de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale.

Totodată, Curtea a statuat că a permite celui care interpretează și aplică legea penală, în absența unei norme exprese, să stabilească el însuși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat, reprezintă o aplicare prin analogie a legii penale. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, art.7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (nullum crimen, nulla poena sine lege), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevăd și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie.

S-a mai constatat că ansamblul normativ în vigoare nu oferă toate elementele legislative necesare aplicării previzibile a normei sancționate prin Decizia nr. ### din 26 aprilie 2018.

S-a mai arătat că, deși Curtea Constituțională a făcut trimitere la vechea reglementare, evidențiind reperele unui comportament constituțional pe care legiuitorul avea obligația să și-l însușească, aplicând cele statuate de Curte, acest fapt nu poate fi interpretat ca o permisiune acordată de către instanța de contencios constituțional organelor judiciare de a stabili ele însele cazurile de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

Curtea Constituțională a mai constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației

nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Decizia nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 mai 2022 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 565/09 iunie 2022.

Raportat la cele mai sus menționate, Curtea constată că, în speță, trebuie analizate trei legi penale, respectiv instituția prescripției răspunderii penale prevăzută în noul codul penal de la data intrării în vigoare 01.02.2014 și până la data de 25 iunie 2018 data publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 aprilie 2018, unde se prevedeau cazuri de întrerupere ale cursului prescripției de la care începeau să curgă alte termene, instituția prescripției prevăzută în noul cod penal de la data de 25 iunie 2018 data publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 aprilie 2018 la data de 09 Iunie 2022 data publicării în Monitorul Oficial Deciziei nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 mai 2022 când avem lipsa din fondul activ al legislației unde să se prevadă cazuri care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale și instituția prescripției reglementată de noul cod penal după data de 09 Iunie 2022 data publicării în Monitorul Oficial Deciziei nr. ### pronunțată de Curtea Constituțională la data de 26 mai 2022.

Potrivit art. 31 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 147 alin. (1) din Constituția României, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, însă pe durata acestui termen sunt suspendate de drept.

De altfel, chiar Curtea Constituțională a arătat prin Decizia nr. ###/2022 (parag. 73) că perioada în care nu a existat vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale este cuprinsă „între data publicării respectivei decizii” (Decizia nr. ###/2018,) și „până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma”.

Rezultă asadar că după trecerea unei perioade de 45 de zile de la publicarea la data de 25.06.2018 a Deciziei nr. ###/2018, dispozițiile art. 155 alin.1 Cod penal au fost abrogate implicit.

Cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. ###/2022, în special paragrafele 72-73, demonstrează în afara oricărui dubiu că, între data publicării în Monitorul Oficial a Deciziei nr. ###/2018 (data de 25.06.2018) și data publicării în Monitorul Oficial a OUG nr. 71/2022 care a modificat art. 155 alin. (1) din Codul penal (respectiv, data de 30.05.2022), Codul penal a prezentat o formă care nu a conținut vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale, fiind asadar aplicabile termenele generale de prescripție prevăzute de art. 154 alin. (1) din Codul penal.

În continuare, Curtea arată că această formă a Codului penal, existentă între 25.06.2018 și 30.05.2022, reprezintă „legea penală mai favorabilă”, obligatoriu a fi aplicată de instanțele de judecată conform art. 5 Cod penal tuturor proceselor penale aflate în curs.

Că prescripția răspunderii penale este o institutie de drept penal rezultă și din Decizia nr. ##### din 18 decembrie 2012 a Curții Constituționale, publicată în M. Of. nr. 67 din 31.01.2013 care subliniază următoarele: „prescripția aparține dreptului penal material, și nu dreptului procesual penal. Așa fiind, prescripția este o cauză de înlăturare a răspunderii penale. Este adevărat că, înlăturându-se răspunderea penală, se înlătură și acțiunea penală, dar acesta este un efect derivat, de ordin procesual, ce decurge din primul efect, din înlăturarea răspunderii, efect de ordin material.”

Această viziune este confirmată de Decizia nr. ###/2018, în care s-a reținut: „Cum prescripția răspunderii penale este o institutie de drept penal substanțial care are la bază trecerea timpului, dispozițiile legale ce reglementează termenele de prescripție a răspunderii penale și modalitatea de aplicare a acestora au o importanță considerabilă, atât pentru activitatea organelor judiciare ale statului, cât și pentru persoanele care săvârșesc infracțiuni”.

Aceeași concluzie, respectiv apartenența prescripției răspunderii penale la sfera dreptului material, derivă și din jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Astfel, în Decizia nr. #/2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în M. Of. nr. 319 din 30.04.2014, instanța supremă a reținut următoarele: „Pentru identitate de raționament, având în vedere și împrejurarea că modul de reglementare al prescripției răspunderii penale prin dispozițiile art. 153-156 din noul Cod penal nu diferă de cel stabilit de vechiul Cod penal în art. 121-129, se poate afirma cu certitudine că prescripția răspunderii penale este guvernată de norme de drept penal substanțial, fiind susceptibilă de a beneficia de efectele aplicării mitior lex”.

În consecință, transpunând aceste considerații teoretice în prezenta cauză, Curtea constată că pentru faptele reținute în sarcina apelantului inculpat legiuitorul a prevăzut pedepse cuprinse între 6 luni la 3 ani sau amendă respectiv de la un an la 5 ani astfel că este incident termenul de prescripție stabilit în art. 154 alin.1 lit.d Cod penal.

Cum termenul de prescripție de 5 ani a început să curgă de la data săvârșirii infracțiunilor, respectiv în perioada din data de 01.07.2016, Curtea constată că acest termen, ca urmare a aplicării principiului legii penale mai favorabile nu a fost întrerupt și rezultă că termenul de prescripție a răspunderii penale s-a împlinit la data de 01.07.2021, fiind astfel împiedicată exercitarea în continuare a acțiunii penale.

Raportat la aceste considerente, Curtea, în temeiul art. 421 al. 2 lit. a C.p.p. va admite apelul declarat de inculpatul #####, împotriva sentinței penale nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște . Va desființa în parte sentința penală apelată și după rejudecare :

În baza art.17 alin.2 Cod pr penală raportat la art. 16 alin.1 lit.f Cod pr penală cu referire la art. 154 alin.1 lit.d Cod penal și Decizia nr. ###/2022 a Curții Constituționale va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat (fapta din data de 01.07.2016) art. 335 alin. (2) din C. pen. și de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice (fapta din data de 01.07.2016) prev. de art. 337 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale .

În temeiul art. 421 al. 1 lit. b C.p.p. va respinge ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște, împotriva sentinței penale nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște .

Va menține celelalte dispoziții ale hotărârii apelate dacă nu sunt contrare prezentei.

În temeiul art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

În temeiul art. 421 al. 2 lit. a C.p.p. admite apelul declarat de inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, str. Rovina, nr. 25, #####, CNP #####, împotriva sentinței penale nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște .

Desființează în parte sentința penală apelată și după rejudecare :

În baza art.17 alin.2 Cod pr penală raportat la art. 16 alin.1 lit.f Cod pr penală cu referire la art. 154 alin.1 lit.d Cod penal și Decizia nr. ###/2022 a Curtii Constituționale încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### pentru săvârșirea infracțiunilor de conducere a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere a fost anulat (fapta din data de 01.07.2016) art. 335 alin. (2) din C. pen. și de refuz sau sustragere de la prelevarea de mostre biologice (fapta din data de 01.07.2016) prev. de art. 337 C.p., ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale .

În temeiul art. 421 al. 1 lit. b C.p.p. respinge ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște, împotriva sentinței penale nr. ## din data de 21.03.2022 pronunțată de Judecătoria Târgoviște .

Menține celelalte dispoziții ale hotărârii apelate dacă nu sunt contrare prezentei.

În temeiul art. 275 al. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată la data de 11 iulie 2022 prin punerea deciziei la dispoziția inculpatului și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,

fiind în concediu de odihnă,
se semnează de grefier șef secție

Red.##### N.C.
tehnored. ##### P.M.
4 ex. /11.07.2022

Dosar fond nr. #####/315/2021 Judecătoria Târgoviște
#####

Judec. fond Operator de date cu caracter personal
Notificare nr. 3113/2006